

IN DIT NUMMER:

Bijdrage van:

Johan Paantjens

Jan Paantjens

Frank Rockx

Ad van Tetering

Anthony Crowbars

Roeland van Woerkom

Kees Groen

Interessante info

- Rege

Redactie Nieuwsbrief

Kees Groen

Tel: 0165-508172

Frank Rockx

Tel: 0165-504872

Marja Koevoets

Tel: 0165-511394

Henk Grimbergen

Tel: 0165-317437

E-mail:
marja.koevoets@hetnet.nl

VAN DE VOORZITTER

Beste CDA leden,

Met de verkiezingen voor de provinciale staten in maart j.l. heeft het CDA de weg nog niet omhoog terug gevonden. Hoe we uit het dal moeten komen is onduidelijk. Er zijn het afgelopen jaar al heel wat studies en rapporten met aanbevelingen hierover verschenen. M.i. zijn onze bestuurders enigszins van de kiezer vervreemd. Het CDA is niet in staat om een herkenbare aansprekende boodschap over te brengen. Het CDA als brede volkspartij is aan het afkalven, mede door de komst van nieuwe partijen. Hoe moet het CDA hiermee omgaan?

In Halderberge hebben we de oplossing ook niet paraat, maar in onze algemene ledenvergadering van 13 april a.s. staan de punten: 1) discussie over landelijke politieke situatie en 2) discussie over toekomstige koers van het CDA geagendeerd. Voor het 1^e punt is Jack Biskop uitgenodigd. Jack komt uit Roosendaal en is 2^e Kamerlid voor het CDA. Voor het 2^e punt zullen Piet Rossou en Ivo Pertijs stellingen inbrengen m.b.t. de toekomstige koers van het CDA.

Het bestuur hoopt op een grote opkomst op 13 april, zodat de discussie zo breed mogelijk onder de Halderbergse CDA leden gevoerd kan worden. Ik ga ervan uit dat conclusies hieruit voortkomend worden gecommuniceerd naar het landelijk CDA-bureau.

De uitnodiging voor de ledenvergadering ontvangt u voortaan, indien uw email-adres bij ons bekend is, via email. Er valt bij velen van u dus geen uitnodiging meer op de deurmat. Het CDA Halderberge wil de leden graag via email bereiken, zodat wij u kunnen e-mailen

voor uitnodigingen, informatie etc. Wilt u via email geïnformeerd worden, dit dan doorgeven via email-adres: giedlier@hetnet.nl Indien we van u geen email adres ontvangen, wordt de informatie zoals gewoonlijk bij u thuis bezorgd.

Vanuit het CDA-regiobestuur is Astrid Kleuskens gekozen tot voorzitter van de CDA-regio Markiezaat. Zij volgt Kees Groen (CDA Halderberge) op die deze functie onlangs heeft neergelegd. De regio Markiezaat omvat de volgende CDA-afdelingen: Bergen op Zoom, Halderberge, Roosendaal, Rucphen, Steenberg en Woensdrecht. We wensen Astrid succes in haar nieuwe functie.

U mooie paasdagen toewensend,
Johan Paantjens

Burgemeester

Op 12 juni 2010 werden de 8 fractievoorzitters door griffier Ari Koenen bij elkaar geroepen om een start te maken met de procedure voor de benoeming van de opvolger van Andre Osterloh. Die had enkele maanden daarvoor aangegeven, dat hij ermee op zou houden. Al snel kwam de onvermijdelijke vraag: wie wordt het aanspreekpunt? Wie wordt vertrouwenscommissievoorzitter? Twee fractievoorzitters stelden zich kandidaat. Uiteindelijk werd ik het. Ik had geen idee waar ik aan begon. Geen notie van wat me te wachten stond. Het is best een ingewikkelde, langdurige procedure met veel verplichtingen en voortdurend omgeven met veel geheimzinnigheid. Dat maak je als fractievoorzitter en raadslid misschien maar één keer in je leven mee. Dat was ook gelijk het moeilijke in het hele verhaal. Je kan niet terugvallen op ervaringen. Je moet stap voor stap min of meer het wiel weer uitvinden. Ari, de griffier, had ook nog nooit een dergelijk proces doorlopen. Gelukkig kon hij regelmatig collega's, die recent een soortgelijke procedure hadden meegemaakt, vertrouwelijk raadplegen. Daar hebben we veel profijt van gehad.

Wel lastig hoor, alles ligt gevoelig, alles moet met de grootst mogelijke zorgvuldigheid worden aangepakt. Er is een heel pakket met adviezen vanuit het kabinet van de commissaris van de koningin over wat je wel en wat je niet kan of mag doen. Het gebruik van je mobiele telefoon of e-mail wordt bijvoorbeeld sterk afgeraden. Die geheimhoudingsplicht ligt als een loden last op je schouder. Daarbij komt dan ook nog de zorg en de verantwoordelijkheid dat er niets uitlekt. Als het mis gaat kun je weer van voren af gaan beginnen en dat wil je echt niet. Was het leuk? Jazeker! Je maakt je collegafractievoorzitters eens op een totaal andere manier mee. Het is verfrissend om mee te maken, dat er eens geen sprake is van het politieke spel. We hadden slechts een doel: de beste kandidaat kiezen om nieuwe burgemeester van Halderberge te worden. We zijn een weekend met de vertrouwenscommissie op een geheime locatie in Limburg geweest: je moet namelijk de sollicitatiegesprekken buiten de provincie houden. We hebben daar ook overnacht. Als je dan 's avonds met zijn allen aan een biertje zit leer je je collega's van een andere kant kennen. Goed om een keer mee te maken. Tja, en toen kwam de eerste ronde. Je ontkomt er niet aan dat je meteen bij de eerste kennismaking met een kandidaat een bepaalde indruk krijgt. Dat

is wel heel menselijk, maar dat moet je opzij zetten om met een open, objectieve houding het gesprek in te gaan.

Met drie overgebleven kandidaten gingen we de tweede ronde in: de daarop volgende zaterdag in Limburg op een andere locatie. Twee kandidaten lagen qua ervaring en vaardigheden dicht bij elkaar. In die 2^e ronde kregen de drie kandidaten een praktijkvoorbeeld voorgelegd waarover ze in het gesprek behoorlijk pittig werden bevraagd. Een van hen stak er toen bovenuit: dat was de heer Janssen. Hij is op dit moment de juiste man op de juiste plaats voor bestuurlijk Halderberge. Daar staan we allemaal achter.

Op 28 februari j.l. was er eerst een besloten raadsvergadering, waarin ik namens de commissie verteld heb waarom we tot deze keuze waren gekomen. Daarna deden we dat in de openbare raadsvergadering nog eens dunnetjes over met dien verstande, dat daarin alleen de gekozen kandidaat werd vermeld. Na deze bijeenkomsten was het aan mij om de beide kandidaten telefonisch op de hoogte te brengen over het besluit van de gemeenteraad. Ik kon er maar een gelukkig maken. Helaas had ik voor de andere kandidaat minder goed nieuws.

Nog diezelfde avond zijn we met de vertrouwenscommissie en voltallig college in een busje naar Numansdorp (de huidige woonplaats van Giel Janssen) gereden om met elkaar het glas te heffen op zijn aanstaande benoeming. Dat was ook voor mij de afsluiting van een leerzaam, interessant, maar ook zeer tijdrovend proces. Ik kijk er met veel voldoening op terug!

Frank Rockx

Van de redactie

Beste lezer,

Het is ons weer een genoegen om u zo net voor Pasen een Nieuwsbrief van het CDA-Halderberge te kunnen aanbieden. Gelukkig is er weer genoeg copy binnengekomen, waarmee we een lezenswaardig geheel hebben kunnen maken; ook interessant voor de meelezende niet-CDA-ers.

Van de fractie en de wethouder hebben we bijdragen binnengekregen over uiteenlopende onderwerpen. Ook onze correspondent Crowbars heeft weer een portret(je) in petto.

Een verslagje van onze intellectuele bijdrage aan de Lionsquiz in Oud-Gastel laat u weten dat het CDA Halderberge veruit het best scoort van alle politieke partijen in Halderberge (maar dat wisten we natuurlijk al!).

De redactie wenst u veel leesplezier.

Voor de volgende Nieuwsbrief wil ik u aansporen uw bijdrage op papier te zetten en voor 30 juni in te dienen (liefst via e-mail bij Marja.Koevoets@ziggo.nl)

Kees Groen
06 53 64 82 30 of kees.groen@kinesis-pharma.com

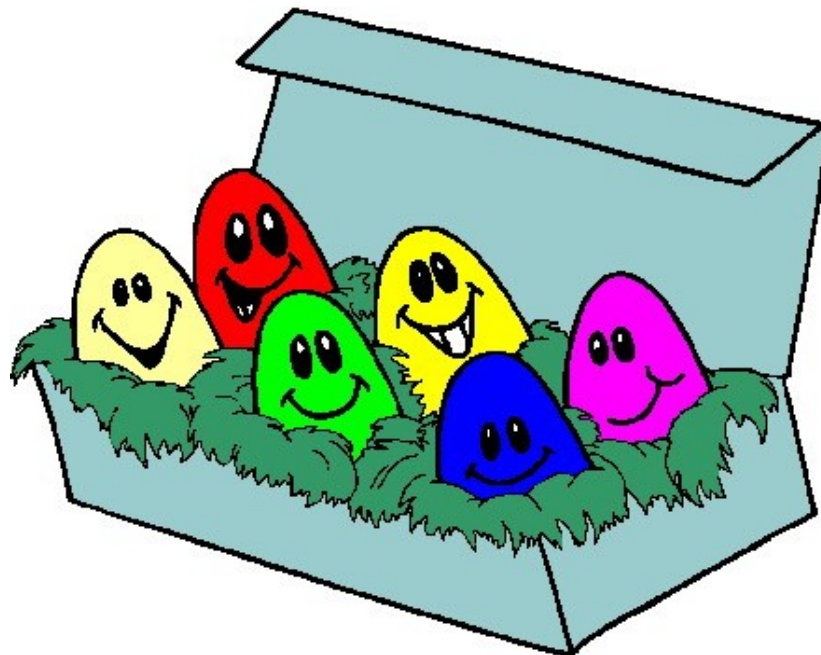

De bijdragen in deze nieuwsbrief zijn geschreven op persoonlijke titel van de respectievelijke auteurs. Hoewel de redactie de bijdragen beoordeelt op relevantie voor de nieuwsbrief neemt zij noch het CDA-Halderberge de verantwoordelijkheid voor de inhoud van de bijdragen.

Dat is een eitje!

Hoewel ik eerst dacht een stukje te schrijven over de sportnota, of over de keuze voor een nieuwe partijvoorzitter of over de mogelijke teloorgang van RBC en de bijdrage van de gemeente Roosendaal daaraan of juist niet, kwam er vlak voor Pasen een bericht binnen waarvan ik dacht dat kan niet waar zijn: het invriezen van eitjes!!! Heeft dat te maken met Pasen en is het daarom een verlate 1 aprilgrap? Nee, het gaat er om dat vrouwen van een jaar of 35 hun eicellen in laten vriezen om zo de keuze wel of geen kinderen tot een later tijdstip (evt 63 jarige leeftijd!!) uit te stellen. Ik ga hier nu geen verhandeling schrijven over het ethisch verantwoord zijn van zo'n medische procedure en of wie dat dan zou moeten betalen. Nee, ik wil het deze keer wat luchtiger houden. Toen we aan tafel zaten en het zo over die eitjes hadden (mijn vrouw is tenslotte niet voor niets de dochter van een eierboer!) zei een van onze jongens: **"Da's een eitje!"** Waarop ik zei: **"Eén ei is geen ei, twee ei is een half ei en drie ei is een paasei!"** Waar slaat dat nu op vroegen ze. Ik moet eerlijk zeggen dat ik deze toch algemeen gebruikte uitdrukking niet kon uitleggen. Naar aanleiding van die opmerkingen gingen we gezamenlijk op zoek naar wat spreekwoorden en gezegdes die met (Paas)eitjes, kippen en haantjes te maken hadden. Als je met een paar man bent, heb je er zo een paar gevonden (die ook nog bijna allemaal een mooie politieke duiding kunnen krijgen!)

Een 1^e inventarisatie leverde het volgende op:

Op eieren lopen! Dit legt
 hem geen windeieren! Eieren voor zijn geld
 kiezen! Dat is heel het eieren eten! De kip met de
 gouden eieren slachten! Praten als een kip zonder kop!
 Kip ik heb je! Een kale kip kun je niet plukken! Er als de
 kippen bij zijn! Met de kippen op stok gaan! Je kiplekker
 voelen! Daar zal geen haan naar kraaien! En natuurlijk: een
 rare snoeshaan, een kemphaan maar ook een sprinkhaan!

Het spel van oplepelen werd al gauw een zoeken en zo kwamen ook
 nog wat minder bekende gezegdes te voorschijn:

Dat is 12 eieren, 13 kuikens (weet u wat de betekenis is?).

**Twee hanen in een hok geeft veel gekakel maar weinig eieren! Jij maakt
 het helemaal van eieren! Je moet niet al je eieren onder 1 kip leggen!
 Ongelegde eieren zijn onzekere kuikens! Hij blijft op zijn eieren zitten!
 Hij heeft het ei met de kip gekregen! Kippen zorgen ervoor dat de hanen
 kraaien! Zijn haan moet altijd koning kraaien! Een goeie haan die is niet
 vet! Als de vos de passie preekt, boer pas op je kippen!**

Zoals u weet ben ik liefhebber en verzamelaar van mooie citaten, dus het citaten
 boek samengesteld door Cees Buddingh werd er even bij gepakt en een paar
 mooie wil ik u niet onthouden:

**Men kan geen omelet bakken zonder eieren te breken (onbekend). Het ei
 moet niet wijzer willen zijn dan de kip (Erasmus). Die d'eieren wil moet
 het kakelen der hennen lyen (Hendrik Laurens Spieghel). Men krijgt
 eerder een kip door het ei uit te broeden dan door het kapot te
 slaan (Abraham Lincoln). De haan maakt meer lawaai dan
 de kip die het ei legt (Joel Harris). De meeste mensen
 zijn als eieren te vol van zichzelf om iets anders te
 bevatten. (onbekend). Hij was als de haan
 die dacht dat de zon op kwam om
 hem te horen kraaien (George Eliot)**

Er zullen er vast nog meer zijn, maar ik wil het hier bij
 laten want

Ik heb het zo druk als een kip met Pasen!!

Prettige paasdagen!!

Jan Paantjens

De Achterban deel 14

Toen ik in 2007 mijn eerste stukje schreef voor onze inmiddels vaste CDA-rubriek: De Achterban, had ik nog nauwelijks van haar gehoord. Maar is het gezegde niet: Wat goed is komt snel! Haar meisjesnaam is Astrid Aarts. Later toen ze trouwde met haar man Peter Kleuskens werd haar naam Astrid Kleuskens-Aarts.

Astrid is geboren in Prinsenbeek op 2 juli 1972. Astrid is een liefdevolle moeder van twee jonge dochters, van 4 en 6 jaar. Wat dat betreft is het een kopie van haar vroegere thuissituatie. Astrid groeide op in Prinsenbeek als dochter van een plaatselijke ondernemer. Haar vader had een schildersbedrijf voornamelijk gericht op grotere bouwwerken. Het was een strenge opvoeding die ze van thuis meekreeg, schoorvoetend geeft ze toe dat dat ook wel een beetje goed was. Ze was best wel ondernemend, misschien af en toe wel wat te enthousiast! Haar vader had een goed lopend schildersbedrijf in haar geboortedorp. Bewust heeft haar vader het bedrijf klein gehouden. Zijn twee dochters hadden geen interesse om de zaak later over te nemen, dus waarom zou je dan, terwijl de mogelijkheden er wel waren je een hoop ellende en drukte op de hals halen. Goed is goed was zijn motto.

Astrid was wel een ondernemende tiener. In het bedrijf van haar vader kluste ze dat het een lieve lust was: schilderen, timmeren en/of metselen, het maakte haar niet uit. Zij was net als haar vader een ondernemend type, veel meer dan haar zus, die nogal ziekelijk was en daardoor erg kwetsbaar. Haar vriendinnen waren voornamelijk dochters van de collega-ondernemers van haar vader. Ze wilde de wijde wereld in trekken om, zoals ze zelf aangaf, haar grenzen op te zoeken. Als kind was ze lid van de scouting in Prinsenbeek, zij begon daar als kaboutervrouw maar heeft in de loop der jaren alle stages van de scouting doorlopen en is ze uiteindelijk leidster geworden, akela, bij diezelfde scouting in Prinsenbeek. Ze vond het heerlijk om bijvoorbeeld met Palmvasen met een versierde paasboom de oude-

ren en zieke, zoals toen nog een goed gebruik was in onze samenleving, een bezoek te brengen. Ondanks haar jeugd en haar ondeugendheid zat dit sociale aspect er al vroeg in, mede door haar katholieke opvoeding. Na haar lagere school wilde ze verder de wereld ontdekken, te

beginnen met een Havo opleiding dicht bij huis, het Markenhage in Breda. Zij was een goede, serieuze en vlotte studente met een duidelijke voorkeur voor talen. Vrijwel moeiteloos sleepte ze haar diploma binnen. Maar toen begon het grote zoeken naar een geschikte job! Ze wilde van alles aanpakken, eerst kapster, zelfs politieagente sprak haar wel aan. Maar tijdens haar sollicitatie gesprek voor politieagente zag ze opeens het licht, dit was toch niet haar ding en ze kapte dit dan ook rigoureuus af. De zaak van haar ouders voortzetten was minder interessant voor haar. Als het nu een kledingzaak was geweest, had ze het nog niet geweten, maar een schilderszaak en dan met name in de bouw sprak haar toch minder aan. Even werd er nog gedacht aan bibliothecaresse, maar ook dat werd het niet. Ondertussen had ze nog wel even voor twee jaar de studie M.D.S aan de detailhandelsschool afgerond. Je wist maar nooit waar het goed voor was!

Maar nog was onze bolleboos niet voldoende onderricht. Ze begon aan de Avans Plus, wat later en passant nog een vervolg kreeg op de Avans Hogeschool in Breda. Een studie H.B.O met de studierichting personeel & arbeid. Was wederom een bewuste keuze, want thuis aan de keukentafel had ze meer dan eens de problematiek van het personeel dat bij haar vader in dienst was voorbij horen en zien komen. Toen wist ze zich zeker, hier wil ik me verder in bekwamen.

Haar grote hobby was toen muziek maken. Van kinds af aan had ze interesse in muziek en met name in de klarinet van haar vader. Hier kon ze niet afblijven. Gevolg hiervan was, pa kocht noodgedwongen voor zijn dochter ook een klarinet, kon hij tenslotte ook nog eens op zijn klarinetje blazen! Zodoende schalden de muzikale klanken van As-

De Achterban 12

trids klarinet vrolijk door de Prinsenbeekse lucht. Maar niet alleen Prinsenbeek, ook tijdens de Taptoe in Breda marcheerde zij dat het een lieve lust was. Volledig in uniform, en gewapend met een echte klewang, met vergunning! liep ze zo trots als een pauw haar rondjes op de markt in Breda. Astrid vormde met verschillende soort- en lotgenoten een gelegenheidsband uitsluitend en alleen voor de taptoe in Breda. Zij waren de enige niet militairen die deel mochten nemen aan de Taptoe, midden tussen vele militaire bands uit het buitenland. Dit was een geweldige ervaring. Toen ze 21 werd is ze om studieredenen gestopt met haar deelname aan de taptoe Breda. Enige tijd later kon ze ook geen tijd meer vrijmaken voor haar grote muzikale liefde de klarinet. De reden, o.a. studie gezin en niet te vergeten haar verhuizingen! Liefst elf keer in haar nog jonge leven pakte ze haar spullen en vertrok naar elders. Tilburg, Breda, Prinsenbeek, van kamertje

Astrid neemt het roer over

naar kamertje van huisje naar huisje. Zelfs naar

Roosendaal, het maakt haar niets uit. Inpakken en wegwezen, zelfs nu nog als het moet. Verhuizen

was voor Astrid geen enkele belemmering. Tenslotte had haar vader een schilderswinkel, inclusief een bus. Die was best handig als je wilde verhuizen! Uiteindelijk is ze geland in Bosschenhoofd. Dit was een bewuste keuze. Vanuit Roosendaal naar de tweede kleinste kern van Halderberge is een prima keuze aldus Astrid. "Toen wij hier kwamen wonen was alles nog in het dorp aanwezig, nu wordt het langzamerhand minder!"

Op haar 23ste is zij bij gebrek aan een geschikte baan, in eerste instantie gedurende twee jaar gaan werken als assistent drogist of apothekersassistente. Maar al spoedig bleek dit toch niet haar ding was. Ze wilde graag met, voor en tussen de mensen werken. Vandaar dat ze haar blik weer naar buiten richtte. In de tussentijd had ze haar man Peter leren kennen en is ze uiteindelijk met hem getrouwd. Op de vraag hoe en waar ze Peter heeft leren kennen, lijkt dit een beetje op het spelletje: Wie van de drie. Immers tijdens het stappen in Prinsenbeek, kwam ze uit bij een groepje jongens, die alle drie met dezelfde voornaam werden aangesproken: Peter. Volgens Astrid is haar Peter de enige echte. Niet lang hierna zijn Astrid en Peter in Tilburg gaan samenwonen in een klein appartementje, maar de koffers stonden bij wijze van spreken al gepakt!

Uiteindelijk is ze via Danisco, beter bekend als Fri D'or, Bam Rail bv en Bruijnzeel Keukens, allemaal bij personeelszaken, manager geworden bij haar huidige werkgever: Saver in Roosendaal. En zoals een echte globetrotter betaamt was ze hierdoor samen met haar man en kinderen naar Roosendaal verhuisd. Op mijn vraag waarom toch personeelszaken, is haar antwoord helder: "Ik hou van mensen en wil me graag inzetten voor het wel en wee van mensen. De uitdaging vind ik hierin: het zowel voor de mensen als voor het bedrijf een uitgebalanceerd personeelsbeleid te voeren. Ik doe dat hartstikke graag, voorwaarden omzetten in werkbare eenheden, faciliteren en hierdoor mede mensen binden aan het bedrijf. Er moet een balans zijn zowel aan de top als op de werkvloer."

Hoe komt een jonge vrouw, inmiddels moeder, in de politiek verzeild. "Nou dat is eigenlijk simpel", aldus Astrid. "De aanleiding hiervan ligt eigenlijk bij Pim Fortuyn. De stellingen en opvattingen die hij verkondigde, daar was ik het absoluut mee oneens." Zij voelde zich nauw betrokken bij het geheel en wilde meepraten over politiek. Volgens haar betekende dit ook politiek kleur bekennen, en aangezien ze zich

prima kon vinden in de woorden en standpunten van het CDA werd ze lid van het landelijk CDA. In de tussentijd ging ze weer maar eens haar koffers pakken en kozen ze Bosschenhoofd als domicilie, maar voor hetzelfde geld had dit Wouw kunnen zijn, het maakte haar niet veel uit. Toen zij verhuisde kreeg de afdeling van het CDA Halderberge bericht uit Den Haag dat er een nieuwe ster in Halderberge was gaan flonkeren. Hierop zijn secretaris Gied van Lier en Frank Rockx op een avond haar wezen vragen of ze lid wilde worden van het CDA Halderberge. En zo is het gekomen!

Politiek heeft haar altijd geboeid, soms is de politiek wat traag, maar altijd boeiend en vol emotie. "Ik ben meer een doener, ik houd van actie. Samen met Marja Koevoets heb ik de CDA website opgezet die ik nu beheer. Ik ben ook fractieassistente en bestuurslid van het CDA in Halderberge. Raadslid is net nog een stap te ver, maar ik sluit het in de toekomst zeker niet uit, zoals ik in dat opzicht eigenlijk niets uitsluit. Ik hou van uitdagingen."

Afgelopen zaterdag werd je in Oud Gastel unaniem tot voorzitter van de CDA regio Het Markiezaat gekozen. Vond ik toch verrassend, niet dat je gekozen werd, maar dat je interesse hebt in deze functie! Zelf zie je het in eerste instantie als een grote uitda-

ging. Mijn vraag is dan ook: wat is het uitdagende wat je hierin denkt te zien?

"Eigenlijk heel simpel. Ten eerste past het uitstekend bij mijn beroep als manager personeelszaken. Mensen met elkaar verbinden en inspireren. Kees Groen, de aftredend en scheidend voorzitter heeft mij in de geheimen van het voorzitterschap ingevoerd." Mag ik deze stap zien als een voorzichtige stap naar een hogere ambitie, bijvoorbeeld CDA Brabant om maar iets te noemen. "Dat sluit ik zeker niet uit", aldus een zeer gedecideerde en kakelverse voorzitter van de regio Het Markiezaat. Ook het meer nog dan nu aan de weg timmeren richting CDA Brabant ziet zij als een van haar belangrijkste taken. Goed samenwerken en ook eens bij de burens kijken hoe alles reilt en zeilt! Haar politieke ambities reiken verder dan dat zij nu in kan schatten. In principe sluit ze niets uit, zowel politiek, als privé niet! Zo steek ik nu eenmaal in elkaar, ik ga graag de uitdaging aan.

Werk je alleen maar met hierbij nog een flinke dosis politiek, of heb je ook nog een hobby? "Ja ja, en wat voor een hobby. Wij hebben een boot, een echte zeilboot en daar zijn wij allemaal dolgelukkig mee. Hij ligt in Noordschans en aanstaande weekend, hij geeft prima weer op, gaan we met zijn allen weer de woeste golven berijden. Heerlijk is dat! Het is een zeilboot, een Jeanneau Atalia 32 uit 1986. Het is heerlijk om samen met Peter en de meisjes op het water te vertoeven, heerlijk je hoofd leegmaken. Het is een prachtige zeilboot, best groot en we genieten er met volle teugen van."

Prima idee. Ik wens je erg veel succes met je verdere carrière, zowel op je werk, als privé en in de politiek. Ik ben er tevens van overtuigd dat we nog wel het een en ander van je zullen horen. Mocht je voor de twaalfde keer gaan verhuizen: stuur maar een kaartje. Ik wens je een behouden vaart met de wind vol in de zeilen.

Anthony Crowbars.

Links zijn en principieel zijn, zijn twee verschillende zaken.

Als ik de kranten en tijdschriften lees kom ik af en toe gedachtenspingsels tegen, waar ik totaal geen logica in kan vinden. Een voorbeeld daarvan is dat het blijkbaar moeilijk is om onderscheid te maken tussen principieel zijn en links zijn. Een sterk staaltje van slechte journalistiek en heel veel vooringegenomenheid werd geleverd in Elsevier van 2 april. Na de veronderstelling van ditzelfde blad in 2010 dat heel Nederland gedomineerd wordt door de gereformeerden (ze kwamen toen met een lijstje van 100 gereformeerden op sleutelposities in Nederland), wordt nu gesteld dat de gereformeerde zuil in het CDA de toon zet.

Als vervolg op het CDA-congres van 2 oktober 2010 in Arnhem is er onder de dames en heren scribenten/journalisten het idee ontstaan dat binnen het CDA de linkse kerk zich begint te roeren. Dit wordt met name geconcludeerd uit het feit dat een forse minderheid tegen samenwerking met de PVV gestemd heeft. Het eerste wat ik hier indirect uit concludeer is dat men de PVV blijkbaar rechts vindt. Volgens mij kun je dat helemaal niet zeggen van de PVV; wel dat het een eenmanspartij is met slechts één heel agendapunt, namelijk haat zaaien tegen buitenlanders in het algemeen en tegen moslims in het bijzonder.

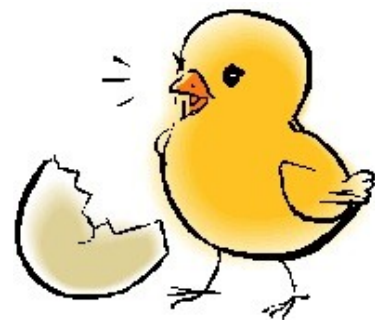
Het klopt dat op het congres in oktober vorig jaar een fors aantal CDA-ers tegen samenwerking met de PVV heeft gestemd, maar voor zover ik heb kunnen nagaan is dat in vrijwel alle gevallen gebeurd vanuit een principieel standpunt, namelijk dat je één groep binnen onze maatschappij niet verantwoordelijk kunt stellen voor alles wat er mogelijk mis is binnen onze maatschappij. Onder anderen Hannie van Leeuwen, Dries van Agt, Ernst Hirsch Ballin en Ab Klink hebben dit tijdens het congres luid en duidelijk onder woorden gebracht.

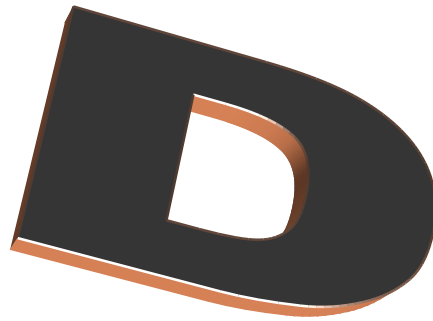
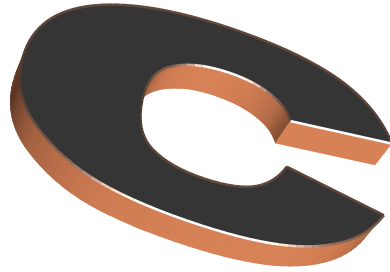
Ik denk dat er terecht op gewezen wordt dat de gereformeerden nogal duidelijk aanwezig zijn. Dat kan ook weinig anders als je met de paplepel wordt ingegoten dat je je mond open moet doen als je het ergens niet mee eens bent, en zeker als iets tegen je principes ingaat. Maar om nou te zeggen dat dit ook betekent dat je dan links bent lijkt me te snel geconcludeerd. Als voorbeeld van de linksheid van de gereformeerden wordt Willem Aantjes vaak aangehaald. Dat Aantjes nogal links georiënteerd is zal ik niet ontkennen. Maar daar dient gelijk bij opgemerkt te worden dat Aantjes zeker niet breed gesteund werd binnen de voormalige ARP. Ik

zag het indertijd al vrij simpel: binnen een geloofsgemeenschap heb je hetzelfde brede scala aan mogelijkheden van links tot rechts als binnen de gehele maatschappij. Als je binnen een boeren- of vissersgemeenschap bent opgegroeid krijg je echt niet veel mee van linkse nieuwlichterij. Er was een simpel adagium: wie niet werkt zal ook niet eten. Je diende dus vooral hard te werken en met je talenten te woekeren. Wat wel meetelde was dat er ruimte voor de vreemdeling moest zijn. Dat het flink mis kan gaan met een maatschappij als er geen ruimte meer is voor de vreemdeling hebben we kunnen leren uit de geschiedenis van de 20^e eeuw.

Juist dat wat we geleerd kunnen hebben uit de geschiedenis is de belangrijkste reden voor de weerstand tegen de samenwerking met de PVV. Dit is ook precies waar mensen als Hannie van Leeuwen, Dries van Agt, Ernst Hirsch Ballin en Ab Klink aan refereerden. En even voor de duidelijkheid: dit heeft niets met links of rechts en ook niet met katholiek of gereformeerd te maken.

Kees Groen

De centrumplannen Deel 1

De komende bestuursnota's in mei en juni zullen spannend worden, omdat dan duidelijk zal worden welke invloed de crisis en de bezuinigingen op de uitvoering van de centrumplannen zullen hebben. Inmiddels komt via de pers en het geruchtencircuit al een aantal hoofdlijnen naar voren. Uiteraard zullen we moeten wachten tot de voorjaarsnota van 2011 en de kadernota om een volledige conclusie te kunnen trekken, maar laten we eerst eens globaal kijken hoe het een en ander aan elkaar hangt en wat we kunnen verwachten.

Nieuwe accommodaties, zoals bijvoorbeeld de brede scholen, sportvelden en buurthuizen worden gedeeltelijk betaald door de gebruikers door middel van bijvoorbeeld huurbijdragen. Daar wordt dan het onderhoud en de afschrijving van de accommodatie van betaald. Als het gebouw is afgeschreven kan er een nieuw gebouw worden neergezet en begint de hele cyclus weer opnieuw. Maar de laatste decennia is er ook nog een andere geldstroom gebruikt die het mogelijk maakte iets extra's te bieden wat niet mogelijk zou zijn als men slechts de werkelijke opbrengsten als basis zou gebruiken. Deze geldstroom wordt gegenereerd uit de realisatie van woningbouw.

De gemeente heeft in het verleden de nodige gronden aangekocht, in veel gevallen voor landbouwgrondprijzen. Op het moment dat bekend wordt er woningbouw gaat plaatsvinden stijgen deze prijzen sterk, de uiteindelijke uitgifteprijzen van de gronden liggen vele malen hoger dan de landbouwgrondprijzen. Het verschil hiertussen wordt voor een gedeelte gebruikt om de accommodaties te realiseren.

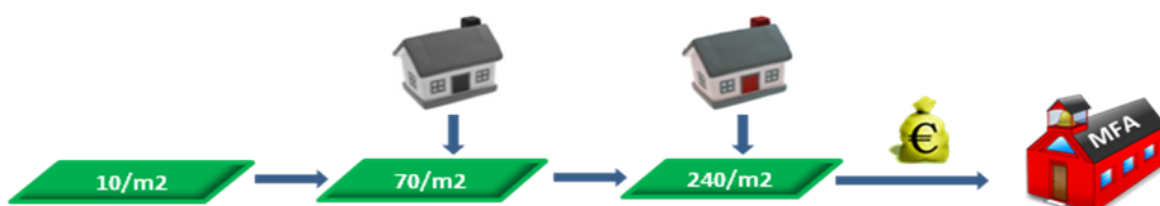
Ook bij het ontwerpen van de centrumplannen is van deze methodiek gebruik gemaakt. In alle kernen worden woningbouwplannen gerealiseerd en een gedeelte van de opbrengst wordt gebruikt om de diverse maatschappelijke accommodaties in die kernen te ontwikkelen. Dit betekent dus dat die plannen sterk samenhangen met de ontwikkelingen in en de opbrengsten uit de woningbouw.

De basis van de woningbouwplannen vormt onder andere de woonvisie en de verwachte

demografische ontwikkelingen. Een aantal studies laat voor West-Brabant en Halderberge op termijn een sterke teruggang van de bevolking zien van wel 5-10%. Sommigen verwachten dat dit echter gedempt zal worden door de economische ontwikkelingen en de daarbij behorende arbeidsmigratie. De uiteindelijke behoefte naar woningen daalt minder sterk, doordat de vergrijzing en individualisatie ervoor zorgt dat er minder mensen in een huis wonen. De woningbehoefte voor Halderberge is gebaseerd op een provinciale prognose over het benodigde aantal (nieuwe) woningen in de gemeente Halderberge. Daar is vervolgens een stuk overcapaciteit aan toegevoegd, omdat de markt niet aansluit op de behoefte, een gedeelte arbeidsmigratie van bijvoorbeeld het AFC en nog een stukje vervanging voor sloop. De totale behoefte aan nieuwe woningen bedraagt circa 1800 stuks. Daar zit echter wel een stukje overcapaciteit in en zijn 267 woningen gereserveerd voor de periode na 2018. Het concreet aantal te realiseren woningen bedraagt circa 1300

Deze woningbouwbehoefte en de daarop geplande woningrealisatie worden nu geconfronteerd met de woningmarktcrisis. Mensen wachten af met het kopen van een nieuwe woning. Ook komt de behoefte niet altijd overeen met het geplande aanbod. Een goed voorbeeld zijn de vele geplande appartementen in Oudenbosch waar een beperkte markt voor is. Omdat de situatie hierdoor uitermate onzeker is wordt de realisatie door de bouwers en projectontwikkelaars uitgesteld of leiden de teruglopende opbrengsten op projecten zelfs tot afstel. Dit heeft de nodige gevolgen voor de gemeentefinanciën en de centrumplannen.

De rentelasten op braakliggende gronden en afwaardering van die gronden leiden tot mogelijke verliesposten. Het college heeft een tweetal scenario's uitgewerkt met een tegenvaller die ligt tussen de 2.4 en 7.2 miljoen euro. Daarnaast valt een stukje uit de bodem van de accommodaties

weg en moet er hier geld worden bijgelegd. Een stukje realiteit aanbrenen in de toekomstplannen is moeilijk maar op basis van deze ontwikkelingen zeer noodzakelijk.

Een ander probleem waar we mee te maken hebben is dat de gemeente niet altijd eigenaar van de grond of een gebouw is. We kunnen dus wel mooie plannen hebben met een gebouw of een gebied, maar we zijn hiervoor afhankelijk van de eigenaar en er zijn beperkte middelen om iets af te dwingen. Een voorbeeld hiervan is bijvoorbeeld het pand van Huysmans naast de kerk in Oud Gastel. Uiteindelijk zal de eigenaar hier de knoop moeten doorhakken en is de gemeente vooral faciliterend. Ook speelt het een rol, dat wanneer bekend wordt dat gronden voor (woning)bouw bestemd gaan worden, de prijzen sterk stijgen. We hebben al in de krant kunnen lezen dat dit voor de sportvelden in Hoeven een feit is en ook voor de sportaccommodaties in Oud Gastel speelt dit mee in de snelheid waarmee projecten worden gerealiseerd. Dit kan namelijk betekenen dat prijzen zo ongunstig worden dat een plan niet haalbaar meer is. Onteigening is dan een optie maar kost veel tijd. Het is daarom belangrijk meerdere alternatieven uit te werken en keuzes te maken. Het moet in ieder geval niet zo zijn dat gemeente voor onrealistische kosten opdraait. Dat zou niet eerlijk zijn naar andere partijen en burgers.

Inmiddels zijn er al wel diverse creatieve ideeën bedacht die ingezet kunnen worden om problemen op te lossen. Een aantal voorbeelden dat genoemd is, bijvoorbeeld de provincie en het Rijk om hulp te vragen voor de vele historische gebouwen in Oudenbosch, omdat de markt deze niet rendabel kan opknappen. Ook wordt gekeken of het in de markt brengen van de plannen in Hoeven een optie is om de problematiek daar op te lossen en is er voor de kerk in Stampersgat door het parochiebestuur een subsidie aangevraagd, waardoor een MFA in de kerk toch weer een kans heeft. Helaas zorgt de huidige situatie wel voor vertraging en vragen mensen zich terecht af waarom alles zo lang duurt. Daarnaast brengen deze nieuwe ontwikkelingen alleen maar nieuwe onzekerheid.

De raad zal in mei moeten beslissen hoeveel geld er wordt vrijgemaakt voor de plannen en wat er dus wel en niet mogelijk is. We zullen de steunfractie in de komende bijeenkomsten betrekken en hard nodig hebben om te bepalen wat de uitgangspunten van het CDA zal worden.

Roeland van Woerkom

C D A

Johan Cruyff college in Roosendaal

Vanuit de CDA-Masterclass van onze regio heb ik een bezoek mogen brengen aan het Johan Cruyff College in Roosendaal. We waren daar met zo'n 20 CDA-ers, medestudenten, CDJA-ers en CDA Roosendaal. Herman Kruis (directeur) en Harry Bakx (docent) hebben hun kijk op sport en onderwijs met ons gedeeld. De school zit aan het Knipplein in Roosendaal in een mooi en praktisch pand. Alle lokalen zijn erg licht, ruim, voorzien van moderne middelen en hebben elementen van een sportveld. Om alles zo makkelijk te maken voor de scholieren en zo min mogelijk kostbare tijd te verliezen is er een professionele fysiotherapeut aanwezig en zijn er de nodige apparaten. Ze houden van een erg open structuur en willen midden in de maatschappij staan, de fysiotherapeut is er dan ook voor mensen uit de wijk.

Maatwerk

Tijd is de factor bij jonge sporters, die naast het opbouwen van een sportcarrière, tegelijkertijd gezondheid en een klein beetje vrije tijd wensen.

Als een student op trainingskamp is, kunnen de lessen via Skype en e-learning gevolgd worden. Gezondheid is erg belangrijk, de studenten worden bijgestaan door een mental coach, fysiotherapeut en diëtist. Het Johan Cruyff college wil de schooltijden afstemmen op de sporttijden. Het is namelijk het beste om in de ochtend te trainen en later op de dag nog een keer. Binnen een reguliere school gaat dit niet. Deze school gaat uit van maatwerk en coaching. Alles rondom de sporter moet optimaal worden ingericht, waarbij reguliere patronen doorbroken worden. Als je naast je sportcarrière een diploma gaat halen, blijkt uit onderzoek dat je eerder de top haalt. Je combineert techniek dan namelijk met tactiek. De opleiding zorgt er natuurlijk ook voor dat iemand na zijn sportcarrière andere loopbaankansen heeft.

Wensen

In Nederland zouden we nog een aantal dingen kunnen veranderen om sport in ons land verder te ontwikkelen. Sporters die nog geen officiële status hebben, verdienen meer ruimte om te werken aan de ontwikkeling van hun talenten. Meer waardering en ook gelden voor (psychologische) begeleiding van sporters, uitval van school voorkomen door een betere afstemming te maken tussen het individu en het systeem, en uiteraard jong beginnen met het stimuleren van sport via de basisscholen en efficiënter gebruik van allerlei velden door scholen en sportverenigingen samen te laten werken.

Geen uitdaging uit de weg

Het Johan Cruyff college is erg vooruitstrevend en legt de lat hoog. Dit om de topsport in Nederland verder te ontwikkelen. Ze gaan samenwerkingsverbanden aan om sport efficiënter in te richten in West-Brabant. De avond was inspirerend en goed om met een andere bril naar onderwijs te kijken. Want niet alleen sporters hebben talenten, maar hoe gaan wij in Nederland om met beginnende musici en dansers? Mooi om te zien hoe er bij het Johan Cruyff College met een enorm enthousiasme wordt gewerkt aan het verwezenlijken van hun doelen.

Gegroet,

Astrid Kleuskens

Arbeidsemigranten een zegen of een ramp?

Op woensdag 30 maart heb ik samen met Ad Wijnen een bezoek gebracht aan het Polendebat van BN-De Stem in de Nobelaer in Etten-Leur. Uit de grote belangstelling en de vele reacties op de site van de regionale krant kan geconcludeerd worden dat dit onderwerp zeker leeft.

Gasten die waren uitgenodigd om aan het debat deel te nemen waren;

- *John van der List*, directeur van de uitzendorganisatie Exotic Green
- *Rob van Son*, directeur Wonen van woonstichting Etten-Leur
- *Jean-Pierre Schouw*, wethouder Etten-Leur
- *Paul Lohmann*, beheerder parc Patersven in Wernhout
- *Toon van den Berg*, aardbeienkweker uit Rijsbergen
- *Patrycja Kubistal*, een uit Polen afkomstige intercedente, lerares en tolk.

Wat mij bijzonder opviel tijdens het debat en de reacties uit het publiek was, dat het overgrote gedeelte van de deelnemers de nieuwe arbeidsmigranten inmiddels hebben geaccepteerd. Er werd meer gedebatteerd over de wijze van huisvesting dan over de overlast, die de migranten met zich meebrengen. Dit in tegenstelling tot de reacties die zijn gegeven op de internetsite van BN/De Stem. Hier werd met name negatief gereageerd met opmerkingen als: Oost-Europeanen zorgen voor overlast, drinken teveel, nemen te veel parkeerplaatsen in gebruik, agrarische ondernemers moeten maar naar Oost-Europa verplaatsen enz.,enz.

Tijdens het debat kwam een aantal feiten in beeld, waar we onze ogen niet voor kunnen sluiten. Momenteel komen er jaarlijks circa 160.000 arbeidsmigranten uit Oost-Europese landen naar Nederland om vaak ongeschoolde arbeid te verrichten. Arbeid waarvoor geen Nederlandse werknemers meer te krijgen zijn. Van de 160.000 arbeidsmigranten zijn er circa 40.000 arbeidsmigranten werkzaam in Noord-Brabant. Hiervan zijn er vele werkzaam in de agrarische sector en industrie. Met name in Zundert zijn er velen werkzaam bij boomkwekerijbedrijven en in de groenteteelt (plukseizoen van aardbeien). Dat deze aantallen in de toekomst gaan stijgen is een feit. Het tekort aan arbeidskrachten in Nederland zal in de toekomst zeker toenemen.

We kunnen onze ogen daarvoor niet sluiten en de politiek zal de benodigde keuzes moeten maken. Waar

willen we onze arbeidsmigranten huisvesten en in hoeverre zullen de tijdelijke arbeidsmigranten moeten integreren? Dit is geen eenvoudige opgave en we zien dat een aantal spelers daarbij voorop lopen. Zo gaf John van der List aan, dat uitzendbureau Exotic Green, Stella Maris in Welberg had aangekocht en dit gebouw ging ombouwen voor de huisvesting van honderden Polen. Daarnaast zijn vele ondernemers, zoals Toon van den Berg uit Rijsbergen, stappen aan het zetten om units bij hun bedrijf te plaatsen, waarin grote aantallen werknemers (arbeidsmigranten) tijdelijk kunnen worden gehuisvest. Op Patersven in Wernhout worden woningen verhuurd aan uitzendbureaus zoals Exotic Green, waarbij vele arbeidsmigranten worden gehuisvest in vaak een beperkt aantal woningen. De directeur Paul Lohman kon geen schatting maken hoeveel arbeidsmigranten bij hem op het park gehuisvest waren. Dat konden er 2000, maar ook 3000 zijn.

Patrycia Kubistal gaf aan, dat juist de integratie van de Polen zo belangrijk is. Juist voor de arbeidsmigranten, die hier meerdere jaren komen werken en vaak definitief komen huisvesten is het van groot belang dat ze de Nederlandse taal spreken en de wet en regelgeving hier begrijpen en kunnen naleven. Met name de arbeidsvoorwaarden dienen zij te kennen, zodat wordt voorkomen dat malafide bedrijven misbruik maken van de situatie.

Wat betekent dit voor onze gemeente Halderberge?

Dat we de huisvesting moeten regelen is voor mij overduidelijk. Dat we daarbij stappen moeten zetten is een must. We moeten voorkomen dat er ongewenste ontwikkelingen plaatsvinden, waarbij de politiek voor voldoende feiten komt te staan.

Momenteel loopt de bestemmingsplanprocedure Buitengebied op zijn eind. De laatste inspraakprocedure loopt en in juli wordt het bestemmingplan vastgesteld door de gemeenteraad. We moeten een besluit nemen of tijdelijke huisvesting bij bedrijven wordt toegestaan. Gaan we hiermee akkoord dan moeten we bepalen hoeveel woonunits er toegestaan worden en voor hoeveel maanden per jaar. De provincie is terughoudend. Zij pleiten voor huisvesting in woningen in de kernen. ZLTO pleit voor woonunits bij de bedrijven. Hoeveelheden van 80/120 stuks per bedrijf worden genoemd voor een periode van 9 maanden per jaar.

Voordeel van huisvesten bij het bedrijf is, dat de ondernemer er bij gebaat is dat de sfeer onder de werknemers goed is. Drankmisbruik, ruzie en onfatsoenlijk gedrag zal niet worden geaccepteerd. Daarnaast zal in de directe omgeving van deze bedrijven extra hinder ontstaan zoals verkeersoverlast.

Het is ook mogelijk om extra huurwoningen te creëren voor deze groep mensen. Daarbij kan gedacht worden aan woningen die worden geëxploiteerd door een stichting zoals woningbouwvereniging Bernardus-Wonen of door het bouwen of verbouwen van een gebouw door een projectontwikkelaar, zoals uitzendbureau Exotic Green. Een voorbeeld is hierboven genoemd.

Mijn mening is dat maatwerk voor dit probleem aan de orde is. Voor tijdelijke huisvesting, arbeidsmigranten die hier een aantal jaren komen werken, kun je het beste huisvesten in units bij de bedrijven. Voor de arbeidsmigranten die hier willen integreren en wellicht hier willen blijven moet je zorgen voor goede huisvesting. De voorkeur geef ik aan de bouw van kleine appartementen, die worden geëxploiteerd door een woningbouwvereniging, zoals Bernardus Wonen. Een mogelijke oplossing zou daarbij ons oude gemeentehuis te Oudenbosch zijn, wat al jaren geen bestemming meer heeft en de gemeente jaarlijks een fors bedrag aan rente kost.

Graag hoor ik van de lezers, zodat we als CDA-Halderberge een standpunt in kunnen nemen namens de Halderbergse gemeenschap. We gaan van onze arbeidsmigranten allen wat merken en daarom vind ik het van belang dat er een breed draagvlak ontstaat op de wijze hoe we dit beleid gaan oppakken binnen onze gemeente.

Ik wens alle lezers fijne paasdagen en een fijne zomer.

Met vriendelijke groet, Ad van Tetering

CDA
HALDERBERGE

Johan Paantjens
Voorzitter
Tel:0165-513778

Gied van Lier
Secretaris/
tel: 0165-502933

Astrid Kleuskens
Bestuurslid
tel:

Ivo Pertjjs
Bestuurslid
tel:

Kees Rommens
Bestuurslid
tel:0165-323840

Lionsquiz

CDA Halderberge succesvol tijdens Lionsquiz in Oud Gastel

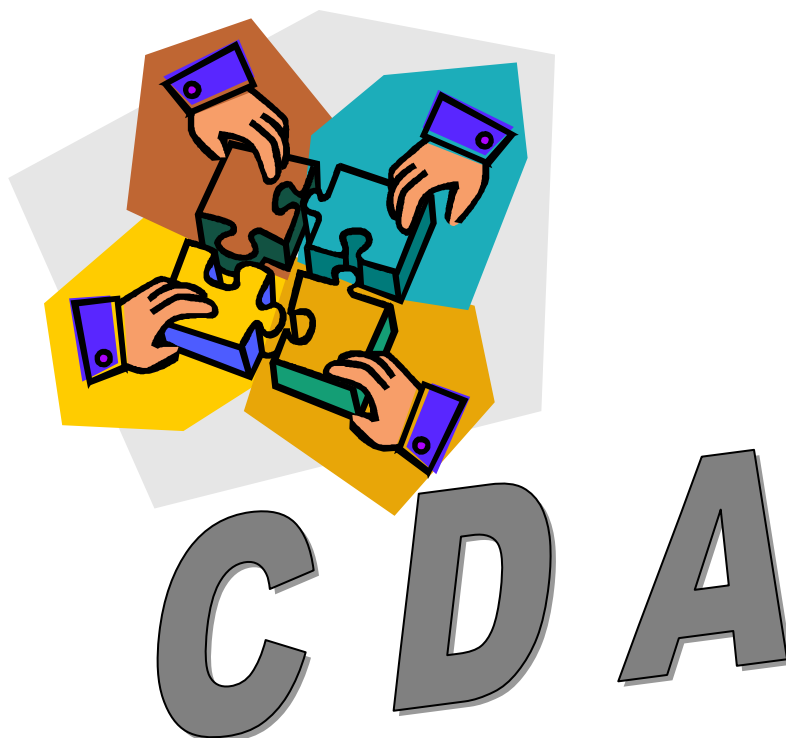
Zoals al jarenlang gebruikelijk deed het CDA Halderberge ook dit jaar weer mee aan de Lionsquiz in Oud Gastel. Deze quiz gaat over 13 rondes van 10 vragen in verschillende categorieën. Dit jaar deden er 31 ploegen mee, de meeste uit Halderberge. De tafel van Hoeven 2000 (naast die van ons) bleef overigens droevig leeg.

Zoals al een aantal jaren gebruik was hadden we onze joker (goed voor een dubbel aantal punten) op de categorie muziek gezet, in de hoop dat het weer om muziek voor 40-plussers zou gaan. Maar helaas, er was teveel modern spul tussen. Veel punten werden gescoord met breinbrekers (alles goed!), taal, heel de mens, en aardrijkskunde. Slecht deden we het met oud-nederlands snoep.

Na heel veel denkwerk, spanning en luidruchtige samba kwamen we als 6^e uit de bus. En zoals we ook al jaren gewend waren, bleken we weer de bestscorende politieke partij uit Halderberge te zijn.

De eer van het CDA Halderberge werd verdedigd door (op volgorde aan de tafel) Arjaan Jansen, Antoon en Marja Koevoets, Corina en Anton Tak, Roeland van Woerkom, Astrid Kleuskens, Frank Rockx, Kees en Hein Groen.

Anton Tak

C

D

A